நல்லாசிரியன்

உபாத்தியாயர்கட் கெனவே உலவிவரும்

மாதாந்தச் செந்தமிழ்ப் பத்திரிகை

வயது 13 | 1918ஆ. மார்ச்சுமீ | மாதம் 10

BOTANY

தாவர சாஸ்திரம்

வேர் நீரைக் கிரகிக்கும் விதம்

(முன் தொடர்ச்சி, பக்கம் - 131)

ஒரு தம்ளரில் கொஞ்சம் டர்ப்பன்டைன் என்னும் கற்பூரத் திராவகத்தை விட்டு, அதில் நீளமான ஒரு பிரப்பங் கழியை நாட்டிவைத்து, மேற்புறத்தில் தீக்குச்சியைக் கிழித்துக் காட்டினால், பிரம்பின் மேற்புறம் பற்றிக்கொண்டு எரிய ஆரம்பிக்கும். இது எப்படி எரிகிறது?

பிரம்புக் கழியில் சிறு துவாரங்கள் இருப்பது உங்களுக்குத் தெரியுமே, அந்தத் துவாரங்களின் மூலமாகத் தம்ளரின் அடியில்

உள்ள கற்பூரத் தைலம் ஏற ஆரம்பிக்கிறது. அதனால், கழியின் மேலே தீயைக் காட்டியவுடன் பற்றிக் கொண்டு எரிய ஆரம்பிக்கின்றது. இதனால் நுட்பமான துவாரமுள்ள பொருள்களில் திரவ பதார்த்தம் பாய்ந்து செல்லுகிறது என்பது விளக்கமாகும்.

மேற்கண்ட திருஷ்டாந்தத்தினால் வேர் நீரைக் கிரகிக்கும் விதம் நமக்கு விசதமாகும். வேரின் முனையில் அதிநுட்பமான துவாரம் பொருந்தியிருக்கிறது. அந்தத் துவாரத்திற்கும் வேரின் முனைக்கும் யாதொரு கெடுதியும் நேரிடாதபடி அவ் வேரின் முனையில் கவசம் (Root Cap) ஒன்று ஏற்பட்டிருக்கிறது. நாம் வேரண்டை நீரை ஊற்றுகிறபோது, அந்த நீர் பூமியில் உள்ள மர உணவைக் கரைத்துத் திரவரூபமாகச் செய்கிறது. அந்தச் சாரத்தை வேர் தன் நுட்பமான தொளைகளின் மூலமாகக் கிரகித்து மரத்திற்கு உணவாக அளிக்கிறது. மரத்திற்கு வேண்டிய உணவை வேர்தான் கிரகிக்கிறது என்னும் விஷயத்தை மற்றொரு உதாரணத்தினால் விளக்குவோம்.

முன்பு ஒரு தம்ளரில் முக்கால் பாகத்திற்குத் தண்ணீர் நிரப்பிக்கொள். பிறகு அந்தத் தம்ளரின் மேல் ஒரு அட்டையை மூடி இடையில் ஒரு துவாரம் செய்து கொள். அதன் பிறகு ஏதேனும் ஒரு சிறு செடியை வேர்கள் கொஞ்சமும் அறுந்து போகாமல் பிடுங்கிக்கொள். அந்தச் செடி பிடுங்கின சிறு நேரத்திற்குள் வாடி வதங்கி விடும். அந்தச் செடியை எடுத்து, தம்ளரின்மேல் மூடியுள்ள அட்டையின் துவாரத்தில் நுழைத்து, இலையுள்ள பக்கம் மேலாகவும் வேருள்ள பக்கம் கீழாகவும் வைத்து, வேர் தண்ணீரில் முழுகும்படி செய்து சூரிய வெளிச்சம் படும்படி வைதது, கொஞ்சநேரம் பொறுத்துப் பார். வாடிய செடி உயிர் பெற்றது போல் தழைத்து நிற்கும். இதனால் வேர்தான் உணவைக் கிரகித்துச் செடிக்குத் தருகிறது என்பது விளங்கும். இன்னும் சந்தேக முண்டானால் அந்தச் செடியையே திருப்பி தழையுள்ள பக்கத்தைத் தண்ணீரிலும், வேருள்ள பக்கத்தை வெளியிலும் வைத்துப் பார். முன் செடி தளிர்த்தது போல் தளிர்க்கிறதா? இல்லையே. இதனால் வேர்தான் உணவைக் கிரகித்துச் செடிக்குக் கொடுக்கிறது என்பது உண்மையாகும். இதை இன்னும் தெளிவாக விளக்குமாறு மற்றொரு திருஷ்டாந்தம் கூறுவோம்.

மேல் தோல் மெல்லியதாயுள்ள ஏதேனும் ஒரு செடியை எடுத்துக்கொள். தண்டு வெண்மை நிறமுள்ளதாக இருப்பது நலம். காசித்தும்பை அல்லது வெள்ளைக் கீரைத்தண்டை எடுத்-துக்கொள்ளலாம். இந்தச் செடிகளில் ஒன்றை வேருடன் பிடுங்கி எடுத்து வைத்துக்கொள். பிறகு ஒரு தம்ளரில் கொஞ்சம் தண்-ணீர் விட்டு ஏதேனும் ஒரு சிவப்பு வர்ணத்தைத் தண்ணீரில் கலந்து விடு. சிவப்பு இங்கியைச் சேர்த்தாலும் போதும். பிறகு, முன்பு பிடுங்கின செடியை எடுத்து, அதன் வேர் தம்ளரில் உள்ள தண்ணீரில் முழுகும்படி வைத்துப் பார். என்ன உண்டாகிறது. அந்த வெள்ளைத் தண்டு சிவப்பு நிறமாக மாறுவதைக் காணலாம். அந்தத் தண்டை உடைத்துப் பார்த்தால் உள்ளே யிருக்கிற சிறு அறைகளில் சிவப்பு நீர் நிரம்பி யிருப்பதைக் காணலாம். எப்படிச் சிவப்பாயிற்று. செடியின் வேர் தம்ளரில் உள்ள சிவப்பு நீரைக் கிரகித்து மேலே கொண்டு வந்தது. அதனால் வெண்மையான அதன் அடிப்புறம் சிவந்து காட்டுகிறது. இதனாலும் வேர் நீரைக் கொடுக்கும் விதம் விசதமாகும். இங்கே,

நன்றி ஒருவற்குச் செய்தக்கால் அந்நன்றி
என்று தருங்கொல் எனவேண்டா - நின்று
தளரா வளர்தெங்கு தாளுண்ட நீரைத்
தலையாலே தான் தருதலால்

என்னும் பாடலிலுள்ள பின் இரண்டடிகளை உன்னிப் பார்க்க.

பத்திராதிபர்.

ANIMAL DOCTORS
பிராணி வைத்தியர்கள்

'நோயற்ற வாழ்வே வாழ்வு' செல்வமிருந்தும் நோயினால் வாழ்வு இழந்தவர் பலர். தங்களுடைய வாழ்நாளில் வைத்தியரு-டைய உதவியைப் பெரும்பாலும் நாடாமலிருப்பவர்கள் பாக்கிய-சாலிகளே. பாலியர்களுக்குப் பிரதிதினமும் வைத்தியருடைய உதவிவேண்டியிருக்கிறது. மாந்தம், சுரம், சிரங்கு, அம்மை, கக்குவான் முதலிய வியாதிகள் வருடந்தோறும் சிறுவர்களைப் பீடிக்காமலிருப்பதில்லை. வைத்தியருடைய உதவி நீ வேண்டா-

மலே இருந்தாலும், உனக்கு உடம்பில் ஏதாவது உபத்திரவம் இருந்தால், உன்னுடைய தாயார் மருந்துக் கடைக்கு சென்று மருந்து வாங்கிக் கொடுத்து உன்னுடைய வலியை நீக்குகிருள்.

நாம் வீட்டில் செல்வமாய் வளர்க்கும் பிராணிகளுக்கு அசௌக்கிய முண்டானல் அவை தாமே தக்க சிகிச்சை செய்து கொள்ளும் விதத்தை இப்போது கவனிப்போம். பிராணிகள் நோயடைகிறதா என்று நீ கேட்கலாம். பூனை, நாய் வளர்க்கிறவர்களைக் கேட்டால் உடனே பதில் அளிப்பார்கள். உன்னுடைய நாய் நோயடைந்தபோது, உற்சாகமற்று, ஆடி ஓடித் திரியாமல், இயற்கை சுபாவமாறி சங்கடப்படுவதை நீ பார்த்திருக்கலாம்; அந்த நாய் மிக்க சாந்தமுள்ளதா யிருந்தாலும் அப்போது உறுமிக்கொண்டும் ஊளை யிட்டுக்கொண்டிருக்கும். மானிடர்களைப்போலவே பிராணிகளும் வியாதியால் வருந்துங் காலமுமுண்டு. நமக்கு உடம்பு சரியா யில்லாவிட்டால், சொஸ்தமடைவதற்கு வேண்டிய பரிகாரம் தேடத் தெரியும்; பிராணிகளும் நம்மைப்போலவே நடந்துக்கொள்ளுகின்றன; தகுந்த ஓஷதிகளைத் தேடுவதில் மிக்க சாமார்த்தியமும் திறமையுமுண்டு. அவைகளுக்கு வேண்டிய பேதிமருந்து புல் பூண்டுகளிலிருந்து கிடைக்கின்றது. நமக்கும் அப்படியே.

இப்படிச் சொல்வது சரியல்ல; வைத்தியரிட மிருந்து கிடைக்கும் ஔஷதம் திரவரூபமாயிருக்கிறது; "அம் மருந்தில் புல்லையுங் காணேம் பூண்டையுங் காணேம்" என்று நீ சொல்லலாம்; அப்படிச் சொல்வது தவறே. அநேக விதப் பூண்டுகள் ரசாயன சாஸ்திரியின் பக்குவ முறையால் நல்ல மருந்தாகின்றன.

பண்டைகாலத்து பெரியவர்கள் நாநாவிதமான மூலிகைகளையும் அம் மூலிகைகளின் இலட்சணங்களையும் தன்மைகளையும் நன்ருய் அறிவார்கள். கடைத்தெருவில் பச்சிலை மூலிகைகளை விற்பதை நாம் பார்த்திருக்கிறேம். நன்னரிவேரிலிருந்து நல்ல கஷாயம் இறக்குகிருர்கள்; சின்கோனப் பட்டையிலிருந்து 'குயினு' என்னும் சுரமருந்து செய்யப்படுகின்றது.

உன்னுடைய நாயோடு நீ வெளியே உலாவப் போகும்போது, வழியிலுள்ள புற்களில் தனக்கு இஷ்டமானதை மிக்க சாக்கிரதையாகப் பொறுக்கி யெடுப்பதை நீ பார்க்கலாம். தனக்-

குச் சௌகரியமான புல் கிடைக்கிறவரைக்கும், புற்களை எல்லாம் மூக்கினால் உறிஞ்சிக்கொண்டும் வாசனை பார்த்துக்கொண்டும் போகும். நாய் நாடியதைக் கண்டதும், வேரோடு பசும்புல் தாளை ஆவலாய் விழுங்குகின்றது; இதுதான் "நாய்ப்புல்" என்று சொல்வதுண்டு; நாய்கள்தான் இப்புல்லை உண்ணுகிறதென்று நினைக்கவேண்டாம்; ஆடு, பன்றிகளும் இப்புல் இருக்குமிடத்தைத் தேடி, கிழங்கோடு சாப்பிடாமல் இரா. மிருகங்களுக்கு சிகிச்சைசெய்யும் வைத்தியரும் இப்புற்களின் கிழங்குகளிலிருந்து, குதிரைக்கும் பசுவுக்கும் சிறந்த உணவை தயாரிக்கிறார். நேர்வாளக் கொட்டையிலிருந்து செய்யப்பட்ட பேதி மாத்திரை நமக்கு உதவுவதுபோல, இப்புல் ஆடுமாடுகளுக்குச் சிறந்த பேதி மருந்தாகிறது.

தங்களுக்கு வேண்டிய உணவை தேர்ந்தெடுப்பதில், நாயின் இயற்கை அறிவு நன்றாய் விளங்கும். நோய்நொடி இல்லாதிருக்கும்போது, கொழுத்த இறைச்சியையும் சதைபற்றில்லா எலும்பையும் உண்ணும்; மற்றவேளையில் கொழுப்பும் நெய்ப் பற்றுமுள்ள உணவுகளைத் தவிர வேறொன்றையும் தொடாது.

நாயின் பேரில் கல்லைவிட்டு எறிவது உம்மைப்போல சிறுவர்களுக்குப் பெரிய விளையாட்டு. கல்லால் அடிப்பட்டு கால் நொண்டுவதை நீங்கள் பார்த்திருப்பீர்களல்லவா. ஒற்றைக்காலை மடக்கிக்கொண்டு மற்ற மூன்று காலால் நொண்டி நடப்பதையும் பார்த்திருக்கலாம். சிறிதுதூரம் நடக்கும், நடக்க முடியாமல் படுக்கும்; இப்படியே செய்துகொண்டிருக்கும்; காயம்பட்ட காலை நக்கும்; குணமடைகிறவரைக்கும் நக்கிக்கொண்டே இருக்கும். தன் பாதத்தில் முள் தைத்துக்கொண்டாலும், கெட்டியான ஒரு கல்துண்டு பாதத்தில் இருந்தாலும், தன்னால் எடுக்க முடியாமையைக்கண்டு, மனிதர்களுடைய உதவியை நாடும். அதனுடைய குறைகளைக் கவனிக்கும் நம்மிடத்தில் காட்டும் நன்றியறிவுக்கு கணக்குண்டா. வாலைக் குழைத்துக்கொண்டு, சந்தோஷத்தால் குரைக்கும்; நன்றி செய்தவருடைய கையை நக்கும்.

என்னுடைய சிநேகிதரிடத்தில் அழகான வேட்டை நாய் ஒன்று இருந்தது. ஒரு தடவை எஜமானனோடு காட்டுக்குள் போகும்போது, ஒரு கண்ணில் குண்டுபட்டது; நாய் மிக்க உபத்திரவமடைந்தது. கண்ணிலிருந்து குண்டு எடுபட்டபோதிலும்,

வலி நீங்கின பாடில்லை. இருட்டிலிருந்தால், வலியும் நீங்கும் காயமும் ஆறும் என்று தெரிந்துகொண்டு, வெளிச்சத்திலேயே வாராமல் இருண்ட இடங்களுக்கெல்லாம் நகர்ந்துகொண்டே சென்றிருந்து ; இவ்விதமாய் நாலைந்து வாரமானதும் பூரண சுகமடைந்தது.

ஜீவவர்க்கத்தில் மேலான வகுப்பைச் சேர்ந்த வானரங்களும் காயமடைந்தபோது, இயற்கையாயுள்ள நுண்ணறிவை காட்டுகின்றன. ஒரு தடவை, ஒரு வாலில்லாக் குரங்குக்கு விலாவில் பலத்த காயமுண்டாயிற்று ; காயத்திலிருந்து இரத்தம் அதிகமாய் வடிந்துக்கொண்டேயிருந்தது. அது ஒரு ஓடையை அடைந்து, சேற்றை எடுத்துப் பிசைந்து, பச்சிலைகளைச் சேர்த்து, கெட்டியான பசைபோல் சாந்துசெய்து, இரத்தம் வடிவாயில் வைத்து அழுத்திக்கொண்டேயிருந்து, இரத்தம் வடிவது நிற்கும் வரைக்கும் கையை எடுக்காமலிருந்தது.

ஒரு எறும்புக் கூட்டத்தில் அநேக இனங்களுண்டு. வைத்தியம் செய்யும் எறும்புகள் சில ; சவந்தூக்கும் எறும்புகள் சில. ஒரு எறும்பு இறந்ததும், சவம்தூக்கும் எறும்புகள் ஓடிவந்து தூக்கிக்கொண்டுபோய், புற்றிலுள்ள மசானக்கரையில் சேர்த்து அடக்கஞ்செய்கின்றன. உயிர்நூற் புலவர் ஒருவர் எறும்பின் உணர்ச்சிக் கருவிகளை கத்திரித்து விட்டதும், வைத்திய எறும்புகள் உடனே சென்று வாயிலிருந்து வருகிற பசையாயுள்ள தங்கள் எச்சிலை வெட்டின முனையில் தடவி, காயத்தை ஆற்றின. தாய் எறும்பு தன் குழந்தைகளுக்கு வேண்டிய உணவை கொணர்ந்து போஷிக்கின்றது. நல்ல காற்றுக்காக குழந்தைகளோடு உலாவுவதையும், சூரிய வெளிச்சத்திற்கு வெளியே வருவதையும் அநேகர் பார்த்திருக்கிறார்கள்.

பிராணிகள் கையாடும் மேலான சிகிச்சை தங்களுடன் பரிசுத்தமாய் வைத்துக்கொள்ளும் வழக்கமே. பூனை தன் குட்டிகளை அடிக்கடி நக்குவதைப் பார்க்கலாம் ; நாய் நீராடுவதில் மிக்க ஆனந்தம். இந்த விஷயத்தில் பிராணிகள் உம்மைப்போலச் சிறுவர்களுக்கு நல்ல படிப்பினை கற்பிக்கவில்லையா. அழுக்குப் படிந்த சிறுவர்களுக்கு அடிக்கடி சுரம் வருவதுண்டு. ஆதலால் தங்கள் தேகத்தைச் சுத்தமாய் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். தங்கள் உடம்பில் படிந்த அழுக்கை, எண்ணிறந்த கிருமிகள்

தின்னுகிறதென்றும், இந்தக் கிருமிகள் உடம்பில் படிவதால், அநேக வியாதிகள் உண்டாகின்றனவென்றும், சிற்சில பிராணி-களுக்குத் தெரியவரும். சிறுவர்களும் இதை அனுதினமும் மற-வாமல் காலையில் நீராடுவது முக்கிய கடமையாக பாவிக்க வேண்டும்.

M. S. SABHAPATHY MUDALIAR,
Govt. Panchama Training School, Madras.

WHO ARE RESPONSIBLE FOR NON-IMPROVEMENT OF BOYS AND GIRLS OF INDIA IN THEIR EDUCATION?

இந்தியச் சிறுவர்களின் கல்வி அபிவிருத்தி அடைந்ததற்குக் காரணம் யார்?

1. யார்மேல் தப்பிதம் இருந்தாலும் இருக்கட்டும் 'உற்றது சொன்னல் அற்றது பொருந்தும்' என்றபடி யாரும் உண்மை-யையே உரைக்கவேண்டும். (Truth can lead a man in a right path) உண்மை சரியான வழியில் நடத்தும். உண்மை யுரைப்-பதில் யாதொரு பயமுமில்லை நமது ஜன்ம பூமியாகிய இந்து தேசத்தில் (Primary Education) ஆதாரப்படிப் பின் நிலைமை-யானது மிக்க விசனிக்கத்தக்கதா யிருக்கிறது. அதாவது 100-க்கு 3-பேர் தேறுவது அசாத்தியம் என்று தெரியவருகிறது. இதற்-குக் காரணம் உபாத்தியாயரா? பெற்றோர்களா? அல்லது கவரன் மெண்டாரா? என்பதுதான் இப்போது தெரியவேண்டியது அவசியமான விஷயம்.

2. உபாத்தியாயருக்கு ஒரு கிராமத்தில் ஜீவனம் சரிவர நடக்கிறதில்லை. அவர் திக்கற்றவர், வருகிற வரும்படி போதாது என்ருல் ஊரார் கொடுப்பார்களா? அல்லது சர்க்காரார் கொடுப்-பார்களா? ஊராரும், சர்க்காராரும் கொடுத்துத்தான் வருகிருர்-கள். அது போதுமானதா யில்லையே, என்ன செய்யலாம். ஆனல் பள்ளிக்கூடவேலை விட்டுவிடட்டும். விட்டுவிட்டால் ஜீவனத்திற்கு வேறு வழியில்லையே? என்ன செய்வது? "நீ அடிக்கிறமாதிரி

அடி, நான் அழுகிறமாதிரி அழுகிறேன்''. என்னும் பழமொழியைப்போல ஏதோ உபாத்தியாயரின் ஜீவனத்துக்காகவும், மாணவர்கள் தெரிந்துகொண்டவளவுக்குமே இதுவரையில் போதனை ஏற்பட்டு வந்திருக்கிறதே யல்லாமல் சிரத்தையுடன் பள்ளிக்கூடங்கள் நடைபெறுவதற்குத் தகுந்த பரிகாரங்கள் செய்யப்படவில்லை.

3. இந்தியாவின் ஜனத்தொகை யென்ன? பள்ளிக்கூடங்கள் எவ்வளவு இருக்கின்றன? 100-க்கு எத்தனை பேர் படிக்கிறார்கள்? என்ற கணக்குப் பார்ப்போமேயானால் மேலே சொன்ன 100-க்கு 3 பேர் சுதேச சமஸ்தானம் நீங்கலாக ஏற்படுவது அசாத்தியமாயிருக்கிறது. இந்து தேசத்திலோ பெரும்பான்மையோர் ஏழைக் குடிகள். ஆனால் வித்தை வேண்டாமோ? வேண்டும். என்ன செய்வார்கள்? சுவர் இருந்தாலல்லவா சித்திரம் எழுதலாம். ஜீவனம் செய்கிறதே கஷ்டம், அதிலும் உபாத்தியாயருக்குச் சம்பளம் எங்கிருந்து கொடுப்பார்கள். உபாத்தியாயரோ சம்பளம் கொடாத பிள்ளைகளைக் கனவிலும் கருதுகிறவராயில்லை.

4. கொஞ்சம் பூஸ்திதியை யுடையவர்களுக்கு இரண்டு மூன்று ஆண்மக்கள் இருப்பார்களே யாகில் படிப்பதிலும் பண்ணயம் பார்ப்பதே உத்தமமென்று நினைத்து வித்தையின் அவசியத்தைக் கருதுகிறதில்லை. ஏனெனில் இக்குமாரர்கள் படிக்க வந்துவிட்டால் இவர்கள் செய்யும் வேலைக்கு சுமார் 8, 10 ரூபாய் கொடுக்கவேண்டியதா யிருப்பதும் தவிர இவர்களுக்குச் சம்பளமும் கொடுக்கவேண்டும். மீதி அன்னவஸ்திரத்துக்குப் போதுமானதாக இல்லை. இவர்களுக்கு வித்தையில் பிரியம் எப்படி யுண்டாகும்? கூலிக்காரப்பிள்ளைகள் கூலி செய்தாவது ஜீவனம் செய்வார்கள். பள்ளியில் படித்தால் ஆகாரம் எங்ஙனம் கிடைக்கும்? ஆகையால் இவர்களுக்கு வித்தையில் எவ்வாறு பிரியம் ஏற்படும்?

5. தனவந்தர்களின், சிறந்த வியாபாரிகளின் குழந்தைகள்தான் படிக்கக்கூடும். அதிக தனவந்தர்களுக்கு அதிக படிப்பு அவசியமில்லை. தொழில் வியாபாரிகள் முதலானவர்கள் தான் ஏகதேசம் ஊக்கத்துடன் படிக்கிறார்கள். ஆகையால்தான் இந்தியாவின் நிலைமை இவ்வாறு இருக்கிறது. ஏதோ லட்சத்தில் ஒரு பங்கு தேசாபிமானிகளும் மதாபிமானிகளும் எங்கோ ஒவ்வொரு ஸ்கூல் ஏற்படுத்தி யிருக்கிறார்கள். இந்தியச் சிறுவர்களுக்குத் தன-

வந்த இந்தியர்கள்தான் தாய்போலவும் நமது காருண்ய கவரன்மெண்டார் தந்தை போலவும் இருக்கிறார்கள். ஆகையால், தாயானவள் குழந்தைக்கு நன்றாகக் குளிப்பாட்டி உடம்பு சுத்தம் செய்வதும் அன்னம் ஊட்டுவதும்தான் அவளுக்கு ஏற்பட்ட கடமையாகும். இதைவிட அதிகம் எதிர்பார்ப்பது முடியாத காரியமாம். குழந்தைக்கு வித்தை முதலானவை கற்றுக்கொடுக்கும்படி ஏற்பாடு செய்யவேண்டியது தந்தையின் கடமை யல்லவா?

6. தந்தை வித்தை சொல்லிக் கொடுக்கும்படியான ஏற்பாடு செய்யவில்லையா என்று கேட்டால் அதனால்தான் 100-க்கு 3 பேராவது படிக்கக்கூடிய அந்தஸ்து ஏற்பட்டது. இல்லாமற் போனால் 1000-ல் 3 தேறுவதே அருமையா யிருக்குமென்று நம்புகின்றோம். 'வித்தை வித்தை யென்று கூக்குரலிட்டால் வித்தை எப்படி வரும்' தந்தை கவனித்தாலல்லவா வித்தை ஏற்படும். ஆனால் தந்தைக்குத்தற்காலம் கவனிப்பது கஷ்டமான காரியம். நாமும் இப்போது வற்புறுத்திக் கேட்பது அழகல்ல. தாய்தந்தைகளுக்கு கஷ்டம் சம்பவித்த காலத்தில் குழந்தைகளுக்குச் சௌகரியம் ஏற்படுமா? ஏற்படாது. குழந்தையின் சௌகரியத்தின் பொருட்டு தாய்தந்தைகள் ஒத்துழைப்பார்களானல் குழந்தையின் தேக சௌக்கியத்தைப்பற்றிச் சொல்ல வேண்டியது அவசியமின்று. இப்போது தந்தைக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் வியாகூலத்தினால் தாய் குழந்தை ஆகிய இருவருக்கும் அத்தியந்த கஷ்டம் ஏற்பட்டு, தாங்கொணு வறுமையை யடைந்து வருகிறார்கள்.

7. யுத்தம் ஆரம்பித்து சுமார் 3 வருஷகாலத்துக்கு மேல் ஏற்படுகிறது. அகவிலையோ சொல்லி முடியாது. காலத்திற்கேற்றவாறு வருணபகவானும் காலாகாலங்களில் அநுக்ரஹம் செய்கிறதில்லை. வேளாண்மையும் அதற்குத் தக்கவாறு இருக்கிறது. இதேமாதிரி இன்னும் கொஞ்சகாலம் இருக்குமானல் ஜனங்கள் மடிந்து போவார்க ளென்பதில் சிறிதும் ஐயமின்றும். இவ்வளவு கஷ்டதசையில் வித்தையில் ஆசைப்பட இந்தியர்கள் கல்வியை எவ்வாறு சம்பாதிப்பார்கள்? ஏதோ எம் போலியர்களால் யாதொரு சகாயமில்லா விடினும் கல்வியின் அவசியமும், ஜனங்களின் விருப்பத்தையுமாவது அடிக்கடி பத்திரிகையில் தெரிவித்தால் வித்தியா இலாகா அதிகாரிகளும் ஜனத்தலைவர்களும் கண்டு இரக்கங்கொண்டு தகுந்த முயற்சி எடுத்து வித்தியாபி விருத்திக்கு

ஏற்றவழி செய்யமாட்டார்களா என்ற நம்பிக்கைகொண்டு எழுதத் துணிந்தோம்.

8. மைசூர், திருவாங்கூர், பரோடா முதலான சம்ஸ்தானங்களில் கட்டாயமான படிப்பு விஷயமாய் லக்ஷக்கணக்கான திரவியம் செலவு செய்திருக்கிறார்களென்று கேள்விப் பட்டு சந்தோஷ மடைகின்றோம். கோலாப்பூரில் கூட ஷை ஊர் அரசர் வித்தையின் அவசியத்துக்காக ஏழைகளுக்கு மனமிரங்கி லக்ஷரூபாய்க்கு மேல் நன் கொடை யளித்திருப்பதாய்த் தெரியவருகிறது. இதுபோலவே நாமும் கொஞ்சங் கொஞ்சமாக அடிப்படையை ஆரம்பித்துவிட் டோமானல் யுத்தத்தில் நமது காருண்ய கவரன்மெண்டாருக்கு ஜயம் கிடைத்ததன்மேல் தானகவே நாம் கோறியபடி ஈடேறும் வண்ணம் சர்வேச்சுரனைத் தியானம் செய்துகொண்டே யிருக்கவேண்டும்.

A REMARKABLE PROGRESS ON EDUCATION AT SRIVILLIPUTTUR

ஸ்ரீ வில்லிப்புத்தூரில் படிப்பின் அபிவிருத்தி

9. ஸ்ரீ வில்லிப்புத்தூரில் 10 எலிமென்டரிப் பாடசாலைகள் இருக்கின்றனவாம். அதில் 8 பையன்கள் பள்ளிக்கூட மென்றும் 2. பெண்பாடசாலைகளென்றும் தெரியவருகின்றன. ஆண் பிள்ளைகள் சங்கியை 100க்கு 90 பிள்ளைகள் படிக்கிறதாயும், பெண் பிள்ளைகள் 100-க்கு 25 என்றும், கேள்விப்பட்டு அதிக திருப்தியடைகிறோம். இதுபோலவே எல்லா ஊர்களிலு மிருக்கவேண்டுமானல் நமது கவர்ன்மெண்டாருடைய உதவியால் தான் நடக்கவேண்டும் என்று எண்ணுகிறேன். அவர்களுடைய உதவி இவ்வாறு ஏற்படும் பக்ஷத்தில் எல்லாத் தேசங்களைவிட நமது இந்துதேசம் மிக்க முற்பட்டு நிற்குமென்பது நிச்சயம்.

10. பம்பாய் மாகாணத்தில் அம்மாகாணத்து முனிசிபல் வரும்படியிலிருந்தே (Free and Compulsory Education) கட்டாயப் படிப்பு சம்பள மில்லாமல் ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கிறதென்றும் கேள்விப்பட்டு அதிக ஆனந்த மடைகிறோம். இவ்வாறே ஒவ்வொரு முனிசிபல் வரும்படியிலிருந்தும் அந்தந்த முனிசிபாலிடிகளுக்குட்பட்ட இடங்களில் கட்டாயப் படிப்பு ஏற்படுத்தப் பட்டால் சர்க்காருக்கும் யாதொரு பாதகமுமில்லை.

செல்வுக்குப் போதுமானதா யில்லாவிடில் ரிவினியூ செஸ் வரிகளை இன்னும் கொஞ்சம் உயர்த்தியாவது அல்லது அதற்குத் தகுந்த வருமானங்களைக் கவரன்மெண்டார் ஏற்படுத்திக் கொடுத்தாவது வித்தையை முன்னுக்குக் கொண்டுவரும் பக்ஷத்தில் கவரன்மெண்டாருக்கு இந்தியர்கள் எப்போதும் நன்றி யறிவுள்ளவர்களா யிருப்பார்கள்.

> "முறைசெய்து காப்பாற்று மன்னவன் மக்கட்
> கிறை யென்று வைக்கப்படும்"

என்றபடி முதலில் கடவுள், அடுத்தபடி ராஜாவே கடவுளாயிருப்பதால் ஜனங்களுக்கு வேண்டிய சௌகரியங்களையும் சௌக்கியங்களையும் உண்டுபண்ணக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால் பிரஜைகள் நல்ல புஷ்டியடையும்வரை குடிகளால் நன்மையை எதிர்பார்க்கவும், திரவிய சகாயத்தை எதிர்பார்க்கவும் முடியாத காரியமாம். அதுவரையில் கவரன்மெண்டாரால்தான் நமக்கு நன்மைகள் ஏற்பட வேண்டியது அவசியமா இருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. (தொடரும்)

G. HANUMANTHA RAO,
Secretary to the Teachers' Association,
Sellappanpalayam, Pollachi Range.

READING OF JOURNALS BY TEACHERS

உபாத்தியாயர்கள் பத்திரிகை வாசித்தல்

அறிவின் அபிவிருத்திக்கு ஆதாரமாய் ஆங்காங்குப் பல பத்திரிகைகள் நடைபெறுவதும் அவற்றை அடையப்பெற்று அறிவை வளரச் செய்வதும் இக்காலத் தியலுக்குச் சாலச் சிறந்ததே. அத்தகைய பத்திரிகைகளில் பல திறத்தனவாயும் அவ்வவருக்கு அவாவுள்ளதும் அதி முக்கியமானதுமாயும் உள்ளவற்றையே அடையப் பெறுவர். உபாத்திமார்களின் அபிவிருத்திக்காகவே விவேகசிந்தாமணி, நல்லாசிரியன், சற்குரு ஆகிய இம் மூன்று பத்திரிகைகளும் தமிழில் மாதந்தோறும் உலவி வருகின்றன, மற்றுமுள்ள விவேகபோதினி, ஜனாபிமானி போன்றவை-

களில் உபாத்திமார்களுக்காக இரண்டொரு பக்கங்களாயினும் வெளி வந்துகொண்டிருக்கும். இவைகளில் உபாத்திமார்களுக்காக (* * * *) இவ்வட்டத்திற்கென விவேக சிந்தாமணி, விவேக-போதினி, ஜனாபிமானி ஆகிய இம்மூன்று மாதாந்த சஞ்சிகைகளே பரீக்ஷாதிகாரியால் வரவழைக்கப்பெற்று, அவர் மூலமாய் ஒவ்-வொரு பாடசாலைக்கும் முறையே சுற்றுப் பத்திரிகையாக அனுப்-பப்பட்டும் வருகின்றது. நல்லாசிரியன், சற்குரு இரண்டும் ஏதோ ஒவ்வொரு (உபாத்திமச்) சங்கங்களில் தருவிக்கப் படுகிறதாக அறிகிறோம்.

இச் சஞ்சிகை ஒன்று ஒரு நாளைக்கே ஓர் உபாத்தியாயர் வசமிருக்கலாம். ஒரு சஞ்சிகையை ஒரு உபாத்தியாயர் ஒரு நாளையிற் பாடசாலை நேரங் கழிந்த ஒழிந்த நேரத்திற் பார்த்து முடிக்க முடியா தென்பது அனைவரும் அறிந்ததே. இவ்வித மிருக்க 2-3 சஞ்சிகை (பிரதி)களை அனுப்பி ஒரு நாள்மட்டுமே ஓர் உபாத்தியாயர் வைத்திருக்கலா மென்றால், சஞ்சிகை இன்ன விதமாக அமைக்கப்பட்டிருக்கிற தெனப் பார்ப்பதா? சஞ்சிகை-யிலுள்ள விஷயங்களைப் பார்ப்பதா?

இஃதிங்ஙன மிருக்க, ஒரு சஞ்சிகையில் 3-4 பிரதிகள் விதம், 2-3 வித சஞ்சிகைகளில் 7-8 பிரதிகளிலுள்ள விஷயங்களை ஒரு நாளையில் ஒருவர் எங்ஙனம் பார்த்துவிடமுடியும்? முழுமையும் பார்த்து அனுப்பினாலோ காலதாமத மேற்படுகிறது — ஏற்படும். இதனால், ஒருநாளைக்குமட்டும் வைத்திருக்கலா மென்ற உத்திர-வின்படிக் கீழ்ப்படியாத குற்ற மேற்படுகிறது. உத்திரவிற்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்கவேண்டுமானாலோ குறித்த காலத்தில் அவசி-யம் அனுப்பவேண்டியதே. அவ்விதமானால் சஞ்சிகைகளின் அமைப்பையும் விஷய அட்டவணைகளையு மட்டுமே பார்க்கக் கூடும்! ஆகவே விஷயங்களைப் பார்க்காமலே அனுப்ப நேரிடு-கிறது. இதனால் உபாத்திமார்களுக்கு என்ன பிரயோஜனம்? பத்திரிகைகள் பார்க்கிறார்கள் என்ற பெயர் மட்டுமேயன்றி, அதனால் யாதொரு பிரயோஜனமு முண்டாகாததை யாவரும் உணர்ந்திருக்கலாம் — உணரலாம் — உணரவேண்டுவ தவசியம்.

உபாத்திமார்கள் பத்திரிகைகளா லாய பயனை யடைய முயலுங்கால், இரு விஷயங்களைக் கவனித்தல் வேண்டியிருக்கின்-றது. ஒன்று, உபாத்தியாயர் பத்திரிகையை உபயோகிக்கும்

காலத்தைத் அதிகப்படுத்துவது. இரண்டாவது, வரவழைக்கும் பத்திரிகை ரேஞ்சிற்கு ஒன்றென்பதை, ரேஞ்சிற்குட்பட்ட (உபாத்திமைச்) சங்க மொன்றிற்கு ஒரு பத்திரிகையாகத் தருவித்து அவ்வச் சங்கத்தைச் சேர்ந்த பாடசாலை (உபாத்தியாயர்) கட்குச் சங்க காரியதரிசியால் சுற்றுப் பத்திரிகையாக அனுப்ப ஏற்பாடு செய்வது.

முதலாவது ஏற்பாட்டில் பொருட்செல வின்றியே யன்றி, காலத்தி னதிகம் வீணே மிகுதியாகிறது. இரண்டாவதிலோ அதிககாலம் குறைந்து சொற்பப் பொருட்செலவு ஏற்படுகிறது.

ஆதலால் மேலே கூறிய அசௌகரியத்தை அகற்றி உபாத்திமார்கள் பத்திரிகைகளாலாய பயனை யடையுமாறு பரீக்ஷாதிகாரிகளுஞ் ஏனையோரும் சிரத்தை யெடுத்துக்கொண்டு பெரும் புண்ணியத்தை வகிக்கும்படி வேண்டுகின்றேன்.

P. பரிமணப் பல்லவராயர்.

ELEMENTARY SCHOOL SYLLABUS

எலிமெண்டரிப் பாடசாலைகளின் பாடஜாபிதா

1. 'நுண்ணியகருமமும் எண்ணித் துணி' என்னும் வாக்கியத்தின்படி, முன்யோசனையோடு செய்யப்படும் காரியங்கள் இனிது முடிகின்றன. ஆகையால் உபாத்தியாயரும் தன் தொழிலுக்கிணங்க, கற்பிக்கவேண்டிய பாடங்கள் இன்னதின்னதென்றும், ஒவ்வொரு பாடத்திலும் கற்பிக்கவேண்டிய விஷயங்கள் இன்னதின்ன தென்றும், முன்னமே ஆராய்ந்து எழுதி வைத்துக்கொள்வது அவசியமாகும். அவ்விதம் எழுதி வைத்துக்கொள்ளப்படுகிற ஜாபிதாவுக்குப் பாட ஜாபிதா (Syllalbus) என்று பெயர்.

2 சென்ற சில வருஷங்களாக, ஒவ்வொரு பள்ளிக்கூடத்தின் தலைமை உபாத்தியாயராலும் அந்தந்தப் பள்ளிக்கூடத்துக்குத் தகுந்தபடி, ஒரு பாட ஜாபிதா தயாரிக்கப்பட்டு வித்தியாதிகாரிகளின் அங்கீகாரத்துக்கு அனுப்பப்படவேண்டு மென்றும், அவர்கள் அதனை அங்கீகரித்ததின்மேல், அப்பாட ஜாபிதாவி

ளுள்ள விஷயங்கள் ஒழுங்காகப் போதிக்கப்பட்டு வரவேண்டு மென்றும், ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். அந்தப்படி ஒவ்வொரு பள்ளிக்கூடத்திலும் பெரும்பாலும் நடந்து வருகிறது.

3. 'எலிமென்டரி பாடக்கிரமம்' என்று ஒரு சிறு புத்தகம் கவர்ன்மென்டாரால் பிரசுரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் ஒவ்வொரு பாடத்திலும் கற்பிக்கவேண்டிய விஷயங்கள் இன்ன தின்னதென்று விவரிக்கப்பட்டிருக்கிறது, இதைத்தவிர வித்தியாதிகாரிகளும் 'பாட ஜாபிதா' தயாரித்தல் விஷயமாய்த் தங்களுடைய அபிப்பிராயங்களை, அநேக 'சர்க்குலர்கள்' மூலம் தெரியப்படுத்தி யிருக்கிறார்கள். இவை உபாத்தியாயர்களுக்கு விஷயங்களைப் பொருத்திக் கொள்ளத் துணைக்கருவியாகப் பயன்பட்டு வருகின்றன.

4. ஆனால், ஒவ்வொரு எலிமென்டரி ஸ்கூலிலும் பிரதி வருஷமும், வகுப்புவாரியாய், ஒவ்வொரு பாடத்திலும், கற்பிக்க வேண்டிய விஷயங்கள் இன்னதின்னதென்று திட்டமாய் வெளியிடாததற்கும், வித்தியாதிகாரிகள் ஒவ்வொரு பள்ளிக்கூடத்துக்கும் 'பாடஜாபிதா' தயாரிப்பது அந்தந்தப் பள்ளிக்கூடத்தின் தலைமை உபாத்தியாயருடைய கடமை என்று ஏற்படுத்தி யிருப்பதற்கும் காரணங்கள் அடியிற்கண்டவை போலும்.

(க) எந்தத் தொழிலும் அதனை அடிக்கடி செய்யும் பழக்கமுடையாருக்கே அத்தொழிலுள்ள கடினம் அல்லது சுலபம் தெற்றென விளங்குகிறது. அவ்வனுபவத்தால் அத்தொழிலை இலகுவாய்ச் செய்து அதிக பலனை அடையத்தக்க நூதன வழிகளைக் கண்டு பிடிப்பதில் முயன்று அவ்வாறே சித்தியடைகின்றனர். மாட்டுவண்டி, குதிரைவண்டி, துவிசக்கரவண்டி, மோட்டார் வண்டி, ஆகாயவிமானம் முதலிய வாகனங்களும்; சாதாரண விளக்கு, குளோப் விளக்கு, சிமினி விளக்கு, பவர்லைட்டு, காந்த விளக்கு, காஸ்லைட்டு முதலிய ஒளிதரும் வஸ்துக்களும், இன்னும் இவைபோன்ற கைத்தொழில் இயந்திரங்களும், மேற்கூறிய அனுபவத்தால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டவைகளே. தூக்கணாங்குருவியின் கூடு, தேனீக்களின் கூடு, குளவிக்கூடு முதலிய இதர பிராணிகளால் செய்யப்படும் பொருள்கள் ஆச்சரியப்படும்படியாயும், அவைபோல் பிறரால் செய்யக்கூடாதபடியாயும் அமைந்திருந்தாலும், அவை யனைத்தும் தொன்று தொட்டு ஒரே நிலைமையி

லிருக்கின்றன. நாளுக்குநாள் விருத்தியாயும் வியக்கத் தக்கதா-யும் தொழில்களைச் செய்யும் சக்தி, மனித யினத்துக்குமட்டுமே கடவுளால் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது! வித்தியாதிகாரிகள் முதலாக மற்றவர்களைக் காட்டிலும், உபாத்தியாயர்களே மாணவரோடும் பாடங்களோடும் நெருங்கிய சம்பந்தமுடையவராய் இருக்கிறார்-கள். ஆதலால் அவர்களால் சிரத்தையுடன் தயாரிக்கப்படும் பாட ஜாபிதாவே ஏற்றதாய் அமையும்.

(b) எலிமென்டரிப் பாடசாலைகளில் வேலை பார்க்கும் உபாத்தியாயர்கள், மெட்ரிகுலேஷன் வகுப்புவரையில் படித்த-வராயும், லோயர் செகெண்டரி பரீட்சையில் தேறியவராயும், 5, 6 வகுப்புவரையில் படித்தவராயும் நான்காவது வகுப்பு அல்லது செஷனல் ஸ்கூல் சர்டிபிக்கேட்டு உடையவராயும், டிரெயினிங் ஸ்கூலில் பயின்றவராயும், பயிலாதவராயும், பலவகையா யிருக்-கின்றனர். ஆகையால் மேற்கூறிய உபாத்தியாயர்களின் கல்வி-யறிவின் போதனைசக்திக்குத் தக்கபடி பாட ஜாபிதா அவர்களே ஏற்படுத்திக்கொள்ள வேண்டி யிருக்கிறது.

(c) பட்டணவாசிகள் பெரும்பாலும் நாகரிகமுடையவரா யிருத்தலால் பிள்ளைகளைப் பள்ளிக்கூடத்துக்கு ஒழுங்காக அனுப்-பாமையால் உண்டாகுங் கெடுதிகளை யுணர்ந்து, தங்கள் மைந்தர்-களைக் காலந்தவறாமல் பள்ளிக்கூடத்துக்கு அனுப்பிவருகிறார்கள். கிராம வாசிகளில் சுமார் பாதிபேர் தங்கள் பிள்ளைகளை, உழவு காலம், பயிரிடுங்காலம், அறுவடைக்காலங்களில் தங்கள் உதவிக்கு வைத்துக்கொண்டு மற்றக் காலங்களில் தான் பள்ளிக்கூடத்துக்கு அனுப்புகிறார்கள். ஆதலால் பட்டணத்துப் பள்ளிக்கூடங்களில் போதிக்கப்படும் அளவு கிராமப் பள்ளிக்கூடங்களில் போதிக்க இயலாது. மேற்கூறிய பாடசாலைகளின் நிலைமைக்குத் தகுந்தபடி பாட ஜாபிதா மாறவேண்டியதா யிருக்கிறது.

5. பாட ஜாபிதா தயாரித்தல் விஷயமாய் கவனிக்கவேண்-டியவை — உபாத்தியாயர் தனக்குத் தெரிந்தவற்றை யெல்லாம் மனம்போனவாறு எழுதி வைத்துவிடாமல் கூடியமட்டும் ஒரு வருஷ காலத்தில் கற்பிக்கச் சாத்தியமான விஷயங்களை மட்டும் எழுதி வைக்கவேண்டும். விஷயங்கள் குறைவா யிருத்தலுங் கூடாது. அதிகமாய் இருத்தலும் ஆகாது. கால அட்டவணை யின் உதவியால் ஒரு வாரத்தில் ஒவ்வொரு பாடமும் எத்தனை

வேளைகள் (Periods) வருகிறதென்றும், ஒருமாதம் அல்லது ஒருவருஷத்துக்கு சுமார் எத்தனை பீரியட்டுகள், வரக்கூடும் என்றும் அறிந்து அதற்குத் தகுந்தபடி பாட ஜாபிதா அமைத்துக் கொள்ளவேண்டும். மாதவாரியாய் பாடங்களைப் பிரித்து எழுதி வைத்துக்கொள்வது சிலாக்கியமானது. ஒரு தொழிலினுள்ள குறைவுகள் அதனை அனுபவத்தில் செய்து பார்க்கும் பொழுதுதான் விவரமாய்த் தெரியும். ஆகையால் மேற்சொல்லிய விதமாய் தயாரிக்கப்பட்ட பாடமோ ஜாபிதாவின்படி கற்பித்துவரும்போது தோன்றும் குறைவுகளை உடனுக்குடன் குறித்துவைத்திருந்து வருஷக்கடைசியில் சரியானபடி புதுப்பித்துக் கொள்ளவேண்டும். அவ்விதம் குறித்து வைத்துக்கொள்ளவேண்டிய விஷயங்களாவன —

(a) அதிகமெனத் தெரிந்து நீக்கவேண்டியதற் குரியவை.

(b) போதாதெனத் தெரிந்து சேர்க்க வேண்டியவை.

(c) முன் பின்னாக மாற்றப்பட வேண்டியவை.

6. பாட ஜாபிதாவானது காலத்தை வீணாக்காமல் உபாத்தியாயர்களைத் திட்டமான வேலையில் அமர்த்துகிறது. மாதவாரியாய்ப் பிரித்து எழுதப்பட்ட பாட ஜாபிதா, அந்தந்த மாதத்தில் குறிக்கப்பட்ட விஷயங்களை அந்தந்த மாதத்திலேயே கற்பிக்கக்கூடிய மட்டும் முயலும்படி உபாத்தியாயரைத் தூண்டுகிறது. மேலும் உதவி உபாத்தியாயர்கள் அந்தந்த மாதத்திய விஷயங்களுக்குப் பாடக்குறிப்பு (Notes of Lesson) தயாரித்து ஒழுங்காரக் கற்பித்துவரும்படி தலைமை உபாத்தியாயருக்கு மேல் விசாரணை செய்யும்படி உதவிசெய்கிறது. மராமத்து இலாகா உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு அவர்களால் முன்னமே தயாரித்து வைத்துக் கொள்ளப்படும் எஸ்டிமேட்டு எவ்விதம் பயன்படுகிறதோ அவ்விதம் உபாத்தியாயர்களுக்கு பாட ஜாபிதா உதவுகிறது.

S. KRISHNAN,
Headmaster, Board Elementary School,
Karungalakudi.

STORY TELLING

கதை சொல்லல்

ஏழு பொற்கொல்லர்கள்

(முன்றொடர்ச்சி பக்கம் - 201.)

11. அரக்கி தான் கொண்ட எண்ணத்தை எவ்வாறு நிறைவேற்றுவது என்று பலபல எண்ணினள். முடிவாகத் தன் உறவினராகிய அரக்கர் வாழும் இடத்திற்கு இச் சிறுவனை அனுப்பின் அவர்கள் அவனைக் கொலை செய்து விடுவார்கள் என்று ஒருவாறு தேறினள். உடனே தான் அணிந்து கொண்டிருந்த ஆபரணங்களையும் உடுத்திக்கொண்டிருந்த உடைகளையும் கழற்றி எறிந்துவிட்டு மிக்க துயரத்துடன் தரையின்மீது புரண்டு அன்று முழுவதும் அழுதுகொண்டேயிருந்தாள். அரச சபை கலைந்த உடன் மன்னவன் அந்தப்புரத்திற்குத் தன் அன்புள்ள காதலியைக் காணுமாறு சென்றனன். அரசன் வருகையைக் கண்ட தோழியர்கள் அரசனை அடைந்து "அரசே, தங்கள் உயிர்க்காதலி இன்று பிற்பகல் தொடங்கி மிகுந்த வருத்தத்துடன் அழுதுகொண்டேயிருக்கின்றாள்" என்றார்கள். இதைக் கேட்ட அரசன் தன்னுயிர்க்காதலி தங்கியிருக்கும் அறைக்குட் சென்று "என் இன்னுயிரன்ன காதலியே, நீ ஏன் வருந்துகின்றனை" என்று அதிவிநயத்துடன் கேட்டனன். அதைக் கேட்ட அரக்கி "என்னை மிருகஜாதிகளில் ஒன்றாகவா மதித்திருக்கின்றனை? எனக்கு என் பந்துக்களிடத்தில் விருப்பமில்லையா? என் தந்தையின் க்ஷேமத்தை உடனே அறிய விரும்புகிறேன். அவருடைய க்ஷேமலாபத்தைப்பற்றிக் கேள்வியுற்று நீண்ட நாட்களாகின்றன. யாரையாவது உடனே அனுப்பி என் தந்தையின் க்ஷேமத்தையறிந்து வருவதோடு, கேட்போர் யாவரும் ஆனந்திக்குமாறு தானே பாடும் தண்ணீரையும், தன்னை யடைந்து உணவு வேண்டியவர்கட்கு அவர்கள் விருப்பத்திற் கதிகமாக உண்டியை அளிக்கும் போஜனகற்பக விருக்ஷத்தையும் கொண்டுவரக் கட்டளையிடவேண்டும்" என்றாள். மீட்டும் அவைகளை எல்லாம் உடனே வரவழைக்க வேண்டும், அவைகளைக் கொண்டு வருவதற்கு ஏற்றவன் புதிதாய் நியமிக்கப்பட்ட சிறுவன்தான் என்றும் அபிப்பிராயப்பட்டாள். அதைக் கேட்ட அரசன் தன் குமாரனாகிய

புதிய சேவகனை விளித்து, "பராக்கிரமசாலியே! என் மனைவி கொடுக்கும் கடிதத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு அவள் தந்தைபால் சென்று அவர் க்ஷேமத்தை அறிந்துகொள்வதோடு பாடுந் தண்ணீர் போஜனவிருக்ஷம் ஆகிய இரண்டு விநோதப் பொருள்களையும் கொண்டு வரவேண்டும்" என்று கட்டளை யிட்டனன்.

12. அரச குமாரன் மன்னவன் கட்டளையைச் சிரமேற் கொண்டு அரக்கர் வாழும் இடத்தை நோக்கிச் செல்வானாயினன். நெடுநாட்கள் பிரயாணஞ் செய்தான். ஒரு நகரமும் அவன் கண்ணுக்குப் புலப்படவில்லை. மேலே போகப் போக மரங்கள் அடர்ந்த காடொன்று இவனுக்குப் புலப்பட்டது. அக் காட்டில் நெடுந்தூரம் சென்ற பிறகு, மிருகேந்திரனாகிய சிங்கம் ஒன்று இவனெதிரே வருவதைப் பார்த்தான். அந்த பயங்கர ரூபமுள்ள சிங்கத்தைக் கண்ட மாத்திரத்தில் மன்னவன் மகனுக்கு அம் மிருகம் தன்னைக் கொன்றுவிடுமோ என்னும் பயம் உண்டாயிற்று. எனினும் "ஊக்கமது கைவிடேல்" என்றபடி அவன் சிறிதும் தைரியத்தைக் கைவிடாது சிங்கத்தினருகே சென்று "மாமா! மாமா! மருகன் நமஸ்கரிக்கிறேன். தாங்கள் க்ஷேமந்தானே?" என்று கேட்டான். காட்டிற்குள் வந்த வழிப் போக்கனைக் கொன்று தின்று பசியாறலாம் என்னும் எண்ணத்துடன் வந்த சிங்கம் புரவலன் புதல்வன் கொண்டாடிய முறையைக் கேட்டு சிறிது நேரம் யோசித்து இவன் உண்மையாகவே நமது தங்கை மகனாக இருக்கலாம் என்று ஆலோசித்துத் தன் மருகனை அன்புடன் வரவேற்றது. பிறகு "அப்பா மருகனே, இந்தக் குகைக்குள் உனது பாட்டியார் இருக்கிறாள். அவளைக் கண்டு உன் க்ஷேமலாபங்களைச் சொல்" என்று மிருகேந்திரன் சொன்னான். அரச குமாரன் தான் சமயோசிதமாகக் கொண்டாடிய முறை பலித்துவிட்டதென்று களிகூர்ந்து குகைக்குள் சென்று பாட்டியைக்கண்டு வணக்கஞ் செய்தான். குகைக்குள் இருந்த பெண் சிங்கமும் இவன் வருகையை அன்புடன் கொண்டாடியது. அங்கே சில தினம் கழித்து அரசகுமாரன் மேலே செல்வானாயினன். வழியில் ஓநாய் கரடி முதலிய துஷ்டமிருகங்கள் இவனுக்கு எதிர்ப்பட்டன. ஒவ்வொன்றையும் புதிய முறை கொண்டாடி ஏமாறப்பண்ணி நெடுந்தூரம் பிரயாணஞ் செய்தான். நாள் பல கழிந்தனவே யன்றி தான் தேடிச் செல்லும் இடம் எங்கே இருக்கின்றது என்பது அவனுக்குச் சிறிதும் புலப்படவில்லை. காட்டைக் கடந்து வெளியே

வுந்த மாத்திரையில் ஓலையாற் கூரை வேய்ந்த வீடு ஒன்று அவன் கண்ணுக்குப் புலப்பட்டது. அதனுட் சென்றபோது யோகி ஒருவர் தன்னை மறந்து கண்களை மூடிக்கொண்டு தவஞ் செய்து-கொண்டிருப்பதைப் பார்த்தான். இப் பெரியோராலே தான் தேடிச் செல்லும் வஸ்துக்களைக் கைப்பற்றலாம் என்று எண்ணி-னான். அவர் நிஷ்டைக்கு யாதொரு பங்கமும் நேரிடப்படாது என்று எண்ணி கைகட்டி வாய் புதைத்து ஒரு புறமாக நின்று கொண்டிருந்தான். நிஷ்டை கலைந்து பெரியவர் கண்களைத் திறந்து அச்சிறுவன் அதிவிநயத்துடன் நின்று கொண்டிருப்-பதை நோக்கினர். இராஜகுமாரன் உடனே அடியற்ற பனைமரம் போல் அவர் காலில் விழுந்து வணங்கி "தவச் சிரேட்டரே! எனக்கு உதவிபுரியுமாறு தங்களை மிகவும் மன்றாடிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். பாடும் தண்ணீரும், போஜன விருக்ஷமும் எங்கே கிடைக்கும் என்பதையும், என்பாலுள்ள கடிதத்திற் குரியவள் எங்கே வாசஞ்செய்கிறாள் என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன்" என்று பணிவாய்ப் பகர்ந்தனன். தவச் சிரேட்டர் "நீ இற்றைய இரவை என்னுடன் கழிப்பையாயின் அவைகளைச் சேகரிக்கும் உபாயத்தை நான் உனக்குப் போதிப்பேன்" என்றார். இராஜ குமாரனும் அவர் விருப்பத்தின்படி அவ்விரவு அங்கேயே தங்கி-னான். யோகி அவன் அயர்ந்து உறங்கும் சமயம் பார்த்து அவன் சட்டைப் பையிலுள்ள கடிதத்தைப் பிரித்து வாசித்துப் பார்த்-தார். அதில், "இக்கடிதம் கொண்டுவரும் ஆளை உடனே கொன்-றுவிட வேண்டியது" என்று எழுதியிருந்தது. அக்கடிதத்தை நெருப்பில் எரித்துவிட்டு "இக்கடிதம் கொண்டுவரும் சிறுவன் எனது குமாரனும் உங்கட்கு மருமகனும் ஆவன். இவனைப் பக்ஷ-முடன் பார்த்து இவனுக்கு வேண்டியவைகளை எல்லாம் தவறாமல் கொடுத்தனுப்புங்கள்" என்று வேறொரு கடிதம் எழுதி அவன் சட்டைப் பையில் வைத்துவிட்டார். பொழுது விடிந்தது; புரவ-லன் புதல்வன் நித்தியகருமங்களை முடித்துக்கொண்டு தவச்சிரே-ட்டரை யடைந்து தான் போகவேண்டிய மார்க்கம் எதுவென்று பணிவாய்க் கேட்டான். தவசியும் அவன் செல்ல வேண்டிய அரண்மனை யிருக்கும் இடத்திற்கு வழியைக் கூறி "மைந்தனே, உன்னுடைய காரியங்கள் முடிவெய்தி நீ வீட்டிற்குத் திரும்பும் போது அங்கே உள்ள எலும்புகளை எல்லாம் ஒரு சிறிதும் விடாமல் கொண்டுவா" என்று கட்டளை யிட்டார். அரச குமாரன் அவர் கட்டளையை ஏற்று அரண்மனையைத் தேடிச் சென்றான்.

13. நெடுநாள் கழிந்தது. அரசகுமாரனுக்குத் தான் தேடிச் செல்லும் இடம் புலப்படவில்லை. அவன் மனதைரியத்தைச் சிறிதும் விடாமல் மேன்மேலும் பிரயாணஞ் செய்தான். நெடுநாள் சிரமப்பட்ட பிறகு அரக்கர் வாழும் அரண்மனை அவன் கண்ணுக்குப் புலப்பட்டது. அம்மாளிகை வாயிலில் காத்துக் கொண்டிருக்கும் சேவகன் கையில் தான் கொண்டுவந்த கடிதத்தைக் கொடுத்தான். அக்கடிதம் அவ்வரண்மனை அதிகாரிக்கு எழுதப்பட்டிருந்தமையின் சேவகன் ஓடோடியும் சென்று அக்கடிதத்தை அதிகாரிகையில் சேர்ப்பித்தான். அவ்வரண்மனை அதிகாரியும் மாயப்பெண்ணின் தமையனுமான பெரிய அரக்கன் தன் தங்கைக் குமாரனை மிகவும் பக்ஷத்துடன் வரவேற்று வேண்டிய உபசாரங்கள் செய்தான். இதுவேயன்றி தன் அதிகாரத்திற்குக் கீழ்ப்பட்ட அரக்கர்களை எல்லாம் ஒன்றுசேர்த்து தன் தங்கைக் குமாரன் ஏவும் கட்டளைகளை எல்லாம் தவறாமல் செய்யவேண்டுமென்று உத்தரவு கொடுத்தான். பிறகு தன் மருகனைத் தன் தாயாரிடம் அழைத்துச் சென்றான். அவள் அரசகுமாரனை மார்புறத் தழுவிக்கொண்டு உச்சிமோந்து தன்னுடனே சில காலம் தங்கும்படி விரும்பினாள். இராஜகுமாரனும் அவள்கருத்திற் கிணங்கி அவ்வரண்மனையில் சிலகாலம் சுகமாய் வாழ்ந்துகொண்டிருந்தான் எனினும் தான் வந்த காரியத்தை எப்போது முடிப்பது என்று அந்தரங்கமாக ஆலோசித்துக்கொண்டேயிருந்தான். அரக்கர்கட் கெல்லாம் தன்மீது சந்தேகம் சிறிதும் வாராதபடி நடந்துகொண்டான். அரக்கர்களும் இவனை உள்ளன்புடனே நேசித்தார்கள். இது இவ்வாறிருக்க அரசகுமாரன் ஒருநாள் தான் பாட்டி என்று முறைகொண்டாடும் அரக்கியினிடம் சென்று "என் அன்புள்ள பாட்டியாரே! உங்கள் மீது எனக்கு அளவிறந்த அன்பு உண்டாகிவிட்டது. உங்கட்கு ஏதாவது அபாயம் வந்தால் யான் என்ன செய்வது என்று வருந்துகிறேன். தங்கள் உயிர்நிலை எங்கே இருக்கிறது என்பதை அறிய மிகவும் ஆவல் உள்ளவனாக இருக்கின்றேன்" என்று சொன்னான். அதைக் கேட்ட அரக்கி "நாங்கள் அரக்கர்கள். நாங்கள் இறப்பதற்குப் பயப்படோம். எங்கட்கு அழிவு உண்டாவது அசாத்தியம்" என்று சொல்லி, ஒரு பெரிய அறைக்குள் அவனைக் கூட்டிக்கொண்டு சென்றாள். அங்கே மயில், குயில், கிளி, புறா, நாரை முதலிய பல பக்ஷிகள் கூடுகளில் அடைக்கப்பட்டிருந்தன. அரக்கி அவைகளைக் காட்டி "அரசகுமாரனே!

இவைகள் தாம் எங்கள் உயிர்நிலைகள். இவைகள் உயிருடன் இருக்கும் வரையில் எங்கட்கு அழிவே கிடையாது. இப் பக்ஷிகளைக் கொல்ல யாவராலும் முடியாது'' என்றாள். அரசகுமாரன் "பாடும் தண்ணீரும், போஜன விருக்ஷமும் பார்க்க விரும்புகிறேன்'' என்றான். அர்க்கி வேறொரு அறைக்குள் அழைத்துச் சென்று அவன் விரும்பிய பொருள்களைக் காண்பித்தாள். மன்னவன் மகனும் தான் வந்த காரியம் முடிவுபெற்றது என்று எண்ணிக்கொண்டு தக்க சமயம் எப்போது வரும் என்று எதிர்பார்த்துக் கொண்டேயிருந்தான். (இன்னும் வரும்)

ஒரு தமிழ்ப் புலவர்.

EXCELLENCE OF FEMALE EDUCATION

பெண் கல்விப் பெற்றிமை

(பண்டிதர் சி. வே. சண்முக முதலியார் பாடியது.)

(அறுசீர் விருத்தம்.)

1

பெண்டுகள் கலைப யின்றாற் பெற்றதஞ் சிறாருங் கல்வி
கொண்டிசை மருவி வாழுங் குணஞ்செறிந் துறுமா றன்னோர்
பண்டைநூற் பயன்பா லர்க்கும் பயிற்றிடற் பால ராவர்
எண்டகு நலத்திச் செய்கை யெங்ஙனங் கல்லார்க் கெய்தும்.

2

தையலர் கலைப யின்றால் தமக்கெலா நலனு நண்ணா
வையமே லறிஞ ராற்றி வயங்குநா னுணுக்க நோக்கிக்
கையமர் நெல்லி போலுங் காண்பொருள் சுவைக்குந் தோறும்
மையறு மனத்துற் சாக மல்குவார் நல்கு மாற்றால்.

3

மங்கையர் கலைப யின்றால் மக்களுக் குற்ற நோய்க்கங்
கிங்கித வாயுர் வேத மியம்பு மோடதியி னேற்றந்
தங்களா ராய்ச்சி யின்கண் தகுந்தகா தெனத்த ருக்கி
மங்களொள டதம தித்து வழங்கிநோய் மழுங்க வைப்பர்.

4

வனிதையர் கலைப யின்றால் வறுமைசேர் காலத் தந்த
வினையினை விவேகத் தாலே விலக்குவா ரன்றிக் கொண்கன்
தனையொரு போதும் நோகார் தம்பசி யடக்கி நாதற்
கினியன வருத்தி யைய மிட்டுணுஞ் சுகிர்த மேற்பார்.

5

பாவையர் கலைப யின்றால் பல்வகைச் சாத்தி ரார்த்தம்
யாவையும் பிறரு ணர்த்தா தறிகுவர் தம்வ யத்தே
தேவியர் கருப்ப மெய்தின் தேகதத் துவந்தெ ரிந்து
காவல்செய்ப் பிரசவ நூலுங் கணிக்கலாங் குணிக்க லாமே.

6

காந்தையர் கலைப யின்றால் கணவனைக் கணிகை யென்னும்
பாந்தள்வாய்த் தேரை யொத்தப் பார்வையின் வலைப டாது
தாந்தனி யன்பி னாலே தனித்தனோன் பிறன்ம னைப்பால்
போந்திழை பிழையும் போக்கிப் பொருத்துவார் திருத்துவாரே.

7

மடந்தையர் கலைப யின்றால் மற்றொரு புருடன் தம்மை
அடைந்துறுஞ் சுகத்தை வேம்புக் கனையதென் றறிந்தன் னோனை
விடந்தனை யொக்க வெண்ணி விதியினிற் கற்பைக் காக்குந்
திடந்தனை யுடைய ராவர் தீயரை விலகிப் போவர்.

8

நங்கையர் கலைப யின்றால் நல்லொழுக் கஞ்சேர் வாழ்க்கை
மங்கைய ராகுஞ் சந்த்ர மதிதம யந்தி சீதை
அங்கைசா வித்ரி கற்பி னருந்ததி நளாயி னிப்போல்
தங்களை நடத்திக் காட்டுந் தன்மைய ராதன் மெய்ம்மை.

9

கோதையர் கலைப யின்றால் குணமிகுங் குடும்பத் திற்கும்
ஆதர வாகு மேலு மன்னரை யோர கத்தி
சோதரி நாத்தி மாமி தோழியர் மற்று முள்ள
மாதரு மதிப்பார் பக்க மன்னுவார் பன்னு வாரே.”

10

காரிகை கலைப யின்றால் கணவனைக் கருதி யன்னோன்
காரிய மீதனிற் றானுங் கலந்துநற் றுணைவி யாகிப்
பாரினி லொற்று வாழும் பண்பமர் பரிவு பற்றிச்
சீரிய லொழுக்க மெய்திச் சிறப்புறுஞ் சிவணுஞ் சீர்த்தி.

11

பூவையர் கலைப யின்றால் பூடண விருப்ப மெய்தா
தாவிநேர் கொழுனற் கன்பி னமைந்தவன் வருவாய்க் கேற்ப
யாவையு மில்லத் தோம்பி யகத்துள மாமி மாமற்
கோவியப் பதுமை போலு மோங்குவார் தாங்கு வாரே.

12

நாரியர் கலைப யின்றால் நாணமச் சம்ப யிர்ப்பு
சீரியல் மடமை யாதிச் சிறப்புறு முரிமை தோன்றி
கோரபா தகமைந் தென்னுங் கொலைகள வவத்த மத்தம்
ஆரிய நிந்தை யாதி யகலுமெவ் விகலு மேவா.

13

அரிவையர் கலைப யின்றா லறிவதி கரிக்கு மஃதாற்
பெரியதோர் ஞான மெய்தும் பேசருந் தெய்வ பக்திக்
குரியதே யதுவாய் நிற்கு முண்மையா ராய்ச்சி மேவும்
பிரிவுறா தொளிமு கத்திற் பிறங்கிடும் பிளிறும் பீடை.

14

பேதையர் கலைப யின்றாற் பேதமை நீங்கி ஞான
சாதன சதுஷ்ட யத்தின் தன்மைசே ருண்மை சாரும்
வேதனை யுறுமி கத்தை வெறுத்திடும் பரத்தைத் தேறும்
ஆதலால் நமது தேயத் தரிவையர் படித்தல் வேண்டும்.

Tiruvallore,
Chingleput Dt.
10-6-'18-

C. V. SHANMUGA MUDALIAR,
Sessional Schoolmaster, and
Secretary to the Teachers' Association.

217 முதல் 232 வரையில் பேஜ் நெம்பர்கள் 121 — 136 ஆக மாறி விட்டன. திருத்திக்கொள்க.

VERNACULAR ATLAS GEOGRAPHY SERIES

BOOK I

MADRAS PRESIDENCY

By

K. DORAISAWMY IYENGAR

படங்களை ஒட்டின பூகோள சாஸ்திரம்

முதற் புத்தகம்

சென்னை இராஜதானி

இது

சென்னை வித்தியா இலாகா இன்ஸ்பெக்டர் எச். எ. ஹார்ட் துரையவர்களால் நன்கு மதிக்கப்பட்டு அவரால் முகவுரை எழுதப்பெற்றது.

இச்சென்னை இராஜதானி பூகோள சாஸ்திரம் எளிய நடையில் அனுபவத்தை ஒட்டி, காரணகாரிய சம்பந்த முறையில் எழுதப்பட்டுள்ளது. பூகோளமும் அதற்குதவியான படங்களும் சேர்ந்து அமைக்கப்பட்டு இருப்பதனால், அடிக்கடி படங்களைக் கவனித்து, பூகோள சாஸ்திர விஷயங்களை பிள்ளைகள் பிரீதியுடன் ஸுலபமாய்த் தெரிந்து கொள்வது ஸாத்தியமாகின்றது. படங்களைப் படித்து இயற்கைக் காரணங்களை ஊகித்து, அவற்றினால் உண்டாகும் பலனை கவனிப்பது பிள்ளைகளுக்கு மிக்க உத்ஸாகத்தை ஊட்டுகின்றது. காரணம் தெரியாமல் விஷயங்களைப் பதித்து வைக்கும் பொக்கிஷமாகப் பிள்ளைகளைக் கருதாமல், அவர்கள் தம்தம் மனப் பயிற்சியால் விஷயங்களைக் கண்டு கொள்ளுதலே மேலான போதனா பத்ததி.

இந்நூலாசிரியர் பல வருடங்கள் இப்பாட போதகராய் இருந்ததினாலும், இராஜதானி முழுவதும் பிரயாணம் செய்து அவ்வவ்விடத்து அந்தந்த கால நிலைமைகளைக் கவனித்துத் தெரிந்துகொண்டாராகையாலும், இப் பூகோள விஷயங்களைப் பாலர் மனப் பயிற்சிக் கேற்ப, கடினமானவற்றை நீக்கி, பிள்ளைகள் அனுபவத்தில் வருபவற்றுடன் சேர்த்து, தக்கவாறு பிள்ளைகள் அறியுமாறு இப்புத்தகத்தை எழுதியிருக்கிறார். ஆங்காங்கு தகுதியான அப்பியாசக் கேள்விகளும் சேர்க்கப்பட்டு இருக்கின்றன.

பிரதம வித்தியா பாடசாலை உபாத்தியாயர்களும் மாணவர்களும் பூகோள சாஸ்திர விஷயங்களைக் கவனித்து நன்றாய்த் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்பதே இந்நூலாசிரியரின் முக்கிய நோக்கமாகையால் அந்நோக்கம் சித்தி பெறுமாயின் இப்புத்தகம எழுதினதின் பலன் பன்முறையும் அடைந்ததாக எண்ணுவதற்கு இடமுண்டு. (விலை 8 அணா.)

ஸி. குமாரசாமி நாயுடு ஸன்ஸ்,
35, சின்னதம்பி தெரு, சென்னை.